

- σμιχρύνω, ἐλαττώω-ῶ, μειόω-ῶ, ἐκμειόω-ῶ, ὀλιγόω-ῶ, ὀλιγοποιέω-ῶ. = οὖμνησάω Σμεσ. καὶ παθ.-σαι.-μαι. καὶ ἐλαττονόομαι-οὔμαι (Γεν. 8. 3.) Οὖμελλάω, εἰσιν. μ.-δλω, νσιν. = μέλλω.
- Οὖμνησάω, εἰσιν. μ.-σῶ, ἦσιν. = οὖμαλλάω.
- Οὖμέρτβιε, ἰα. οὐδ. τελευτῇ, θάνατος.
- Οὖμέρβιη-ρσῖη, αα, εε. μ.τχ. οὐδετ. (τοῦ οὖμνηράω) ὁ ἀποθανῶν, ὁ τεθνηκώς, ὁ τεθνεώς, ὁ κεκοιμημένος. (πληθ. οὖμέρ-σῖη 107. οἱ καταιχόμενοι = ὠχοδάψῖη 110. καὶ = ὠσέδσῖη) = οὖρόσπῖη.
- Οὖμερσβλένῖε, ἰα. οὐδ. νέκρωσις, θανάτωσις.
- Οὖμερσβλλάω, εἰσιν. μ.-σβλώ, ρτβῖσιν. θανατώω-ῶ, νεκρόω-ῶ. = μερσβλώ. Σμ.τχ. χρ. ἄορ. οὖμερσβλέη, οὖμερτβή-βῖη-βῖη. ὁ θανατώσας, ὁ νεκρώσας. Σμεσ. καὶ παθ.-σαι.-μαι. μετχ. παθ. χρ. ἄορ. οὖμερσβλένῖη, αα, οε. τεθ-ατώμενος (106), θανατωθεῖς, νενεκρωμένος.
- Οὖμνηλένῖε, ἰα. οὐδ. κατάνυ-ξις. 2) οἶκτος, συμπάθεια, συγγνώμη.
- Οὖμνηλοερδάωσα (καὶ-σέρδη-βαωσα), εἰσιν (μεσ.). μ.-ρδωσα, ρδῖσιν. εὖσπλαγχνίζομαι.
- Οὖμνηλένῖη, αα, οε. ἐπιθ. ἐλε-εινός. = οὖμῖληνῖη. 2) μετχ. παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ ῥ. οὖμνη-λάωσα) κατανενυγμένος.
- Οὖμνηλοστιβλλάω, εἰσιν. μ.-βλώ, βῖσιν. ἐξιλεόω-ῶ, ἐξιλάσχομαι.
- Οὖμῖληνῖη, αα, οε. ἐπιθ. = πάλοστινῖη.
- Οὖμῖλην. ἐπιρ. ἐλεεινῶς, οἰ-κτρῶς, συμπαθῶς = πάλοστιν. Οὖμνηλάωσα, εἰσιν (μεσ.) μ.-λῶσα, ἦσιν. κατανύγομαι.
- Οὖμνηράω, εἰσιν. ἄορ. οὖμρόχχ, οὖμερλχ -λᾶ -λὸ ἐσιν, τὸ 3. οὖμερ. μ. οὖμρῶ, εἰσιν. θνή-σκω, ἀποθνήσκω, ἀποβιόω-ῶ, τελευτάω-ῶ, ἀπογίνομαι. Σμ.τχ. χρ. ἄορ. οὖμέρβῖη. ἦν καὶ ἴδε.
- Οὖμνηοζάω, εἰσιν. μ.-ζῶ, νσιν. πληθύνω, πολλαπλασιάζω, πολυπλασιάζω, πολλαπλα-σιόω-ῶ. Σμεσ. καὶ παθ.-σαι.-μαι.
- Οὖμνηοσλοβέσνῖη, αα, οε. ἐπιθ. (240). ὁ νοῦν καὶ λόγον ε-